

مهارتی برتر از همه مهارت ها

نویسنده: داریوش دهقان

منتشر شده در:

مجله موفقیت شماره ۸۴

سپتامبر ۲۰۰۵

می دانیم که هستی، بقا و یادگیری های همه ما از انسان است و آگاهی که آنچه سبب آسایش و راحتیمان می شود در طول قرن ها به وسیله او ساخته و یا تکمیل شده است. کودکی که دامان مادرش، انسانی که مصاحبت دوستش و عاشقی که وصال معشوقش را می جوید به شما خواهند گفت که نه تنها خدمات و ساخته های انسان ارزنده و آسایش آفرینند، بلکه حضور محض او نیز در موارد بسیاری آرامش بخش و دلپذیر می باشد. بنابراین **اولین راز پیروزی اینست که از عظمت انسانها و وابستگی شدید آنها نسبت به یکدیگر آگاه شویم و ایشان را محور فعالیت های خود قرار دهیم.**

پذیرش این حقیقت تغییر ناپذیر و بزرگترین راز جاودانه پیروزی، فرد را به اندیشه و از خود می پرسد که اگر انسان (**پدر، مادر، برادر، خواهر، همسر، فرزند، مهسا، منوچهر، پارسا، پروانه**) از اولین دم تا آخرین لحظه حیات نگهبان، حامی، مربی، دوست، همکار، همراز، محبوب و محور فعالیت های منست، من چه آمادگی ها، یادگیری ها، و مهارت هایی باید بدست آورم تا بوسیله او پذیرفته شده، با او رابطه احترام آمیز و صمیمانه برقرار کرده و همکاری سازنده داشته باشم.

کسی که پاسخ درست این پرسش را بیابد و براساس آن عمل کند افسرده نمی شود، تنها نمی ماند و درهای سلامت و آرامش و پیشرفت را به روی خود می گشاید. برای اثبات این ادعا کفایت که ارتباطات روزانه مردم را باز نگری کنید. شادترین لحظات و دل انگیزترین ساعات عمر انسان را انسانهای دیگر می آفرینند و متاسفانه هم آنها می توانند اندوه و درد و رنجش را سبب شوند. کمتر کسی است که از در و دیوار و میز و صندلی و دیگر اشیاء اطرافش آسیب دیده و آزرده خاطر باشد. اگر آزرده و آسیبی هم باشد از سازندگان آنهاست. رفتار ناخوشایند بعضی از مردمان با یکدیگر بیشتر از همه چیز درد آور و رنج دهنده می باشد. همه به نوعی قهر و پرخاشگری در خانوادهها، پیمان شکستنی دوستان، بی انصافی کسبه با مشتریان، حسادت همکاران نسبت به یکدیگر، و دست به سر کردن مراجعان در اداره ها را تجربه کرده یا از آنها با خیرند. داستان های غم انگیز روزنامه ها، گله های منعکس شده در مجله ها، دعوای ثبت شده در دادگاهها، همه گواهی روشن براین مدعا می باشند. حال آنکه اصل اجتماعی بودن انسان، انزجار او از درد و رنج و آرزوی دیرپایش برای دستیابی به سلامت روح و روان و شاد و پیروز زیستن، ایجاب می کند که با دیگر انسانها روابطی مطلوب داشته باشد. علاوه براین همه انسان های موفق معترفند که پیرویشان تنها در اجتماع و در رابطه با دیگرانسانها شکل گرفته و معنادار شده است. بنا براین **دانستن و به کار بستن مهارت زیستن سازنده با دیگران دومین راز پیروزی می باشد.**

این مهارت بی تردید مهارتی برتر از همه مهارتهاست. بارها شنیده اید که گفته اند " اگر شیشه عمرم هم در دست این دکتر بد اخلاق باشد، باردیگر به او مراجعه نخواهم کرد". " مردم حنظل را از دست خوشخویان آسان ترمی خورند تا شیرینی از دست ترشرویان".

روابط هر انسان با دیگر انسانها تار و پود هستی اجتماعی را می سازند. بنابراین تردیدی نیست که سلامت روابط عمومی جامعه و آرامش و آسایش فرد در گرو دانستن و به کار گرفتن مهارت زیستن با انسانهاست. هرچه بیشتر از نیت ها، حالت ها، احساسات، انگیزه ها و افکار مردمان آگاه شده و با آنها همکاری و همراهی کنید بر غنای روابط، تعداد دوستان و پیروزی و شادی خود می افزایید و محیطی صمیمانه تر برای آنها ایجاد می کنید. راستی انسانها از یکدیگر چه می خواهند؟

به طور کلی انسانها می خواهند که مورد توجه و پسند دیگران واقع شده و از خدمات و یا ساخته های آنها قدردانی شود. بعضی از روانشناسان معتقدند که تقریباً پنجاه درصد از رفتارهای غیر غریزی انسان برای اینست که توجه دیگران را جلب کرده و مورد تاییدشان قرارگیرد و پنجاه درصد دیگر رفتارهایش بدین منظورست که از طرد گردیدن یا پس زده شدن به وسیله دیگران جلوگیری به عمل آورد. در زندگی روزمره بسیار دیده می شود که مردم خوشروییانه به انسان قابل اعتماد نزدیک می شوند و بی صبرانه پیمان شکنان و دورویان را از خود می رانند.

از داستانها و نوشته های مختلف روشن است که بشر از دیر باز ارزش این مهارتها و اهمیت انتقالشان را به نسل های بعد می دانسته است. بعضی از این مهارتها بقرار زیرند:

- هر عمل و اقدامی که موجب زنده و سالم ماندن و قوی و برازنده شدن فرد شود.
- هر مهارت کلامی و غیرکلامی که انتقال پیام و رسانگری را موثر و مطبوع کند.
- هر اقدام و عملی که موجب پیراستگی و آراستگی متداول و ظاهری فرد شود.
- هر رفتار و گفتاری که سپاس و قدردانی فرد را به کسانی که به او نیکی می کنند برساند.
- هر حرکت و عملی که نشان دهنده قابل اعتماد بودن، نگهداری پیمان و وفای به عهد باشد.
- هر آمادگی و تدبیری که نشان دهنده دانستن ارزش وقت گرانقیمت خود و دیگران باشد.
- هر عمل و اقدامی که مبین ایستادگی و پابرجایی فرد در اعتقاداتش باشد.
- هر رفتار و کرداری که دلیل بر شناسایی و احترام به حقوق دیگران است.
- هر دانش و روشی که فرد برای مشاوره و کمک کردن به دیگران به کار می گیرد.
- هر رفتار و کردار و گفتاری که فرد با به کارگیری آنها خطاهای دیگران را می بخشد.
- هر کردار و گفتاری که فرد با آنها خوشروییانه احترامش را به انسانها بیان می کند.
- هر رفتار و عمل و گفتاری که همدلی و پشتیبانی فرد را از دیگران نشان می دهد.
- هر کردار و رفتاری که ازمهربانی، تواضع و ادب فرد نسبت به دیگران حکایت می کند.

اصل قرار دادن و همگانی ساختن این مهارتها از طریق آموزش درخانه، مدرسه و اجتماع، حتی از نظر افرادی که متخصص تعلیم و تربیت نیستند، ضرورتی کاملاً مشهود است. جامعه آرامش جوی ما آغوش خود و درهای پیرویش را بر هر کسی که مهارتهای زیستن با انسان را به طور عمقی بیاموزد و صمیمانه به کارگیرد، می گشاید.

قابل تاکید است که از میان مردم بسیاری که اهمیت این مهارت ها را دانسته اند، تنها کسانی به قدرت تاثیر وارزش این مهارت ها پی برده اند و محبوب مردم و موفق شده اند **که دانسته خود را به کار بسته اند.** بنابراین جویندگان مصمم موفقیت آرامش را نیز می توانند با آموختن و به کارگرفتن این برترین مهارتهای انسانی، معجزه آنها را بار دیگر به اثبات رسانند و با الگو قراردادن خویش، رفتار و روابط حاکم بر جامعه امروز را تعالی بخشند.